

dat de meeste zwammen reeds verdroogd of geheel verdwenen waren. Maar iets ervan was nog wel te zien, doch de breede kronkelband van een paar dagen tevoren, toen op sommige gedeelten de zwammen mannetje aan mannetje stonden, werd alleen nog gemarkeerd door kleine verspreide groepjes van enkele exemplaren van deze *Clitocybe*. Een reproductie van de toen genomen foto geeft een gedeelte van de aldus aangegeven slingerlijn weer; beginnend in 't midden van de rechterkant van de plaat verloopt ze schuin naar beneden, buigt onder bijna rechten hoek om, en is door enkele stippen tusschen de ondergroei door nog te vervolgen.

EDW. JACOBSON.

KORTE MEDEDEELINGEN.

Goenoeng Tjaremé. — In de Januari-aflevering van „de Tropische Natuur“ deelt Dr. LAM in zijn artikel over een bestijging van den Tjaremé in voetnoot 2 van bldz. 2 mede, dat hem van verschillende zijden werd afgeraden de beklimming van Linggadjati uit te beginnen langs de oosthelling en dat die weg in onbruik zou zijn geraakt. De „verschillende“ hebben ongelijk gehad. Het pad vanuit Linggadjati langs de oosthelling is in goeden staat en heeft het voordeel een in afstand veel kortere opstijging dan van de zijde van Madja mogelijk te maken. Met goede koeli's kan men zonder bezwaar in één dag den kraterrand, den hoogsten top en vervolgens Goeha Waled bereiken. Ik maakte dezen tocht met twee metgezellen gedurende de laatste Kerstdagen.

E. VAN DUNNÉ.

Reusachtig suikerriet. — Het op bldz. 26 van dezen jaargang afgebeelde suikerriet van Kerintji moet volgens de gegevens, welke de daar gereproduceerde foto biedt, werkelijk 10 M. hoog geweest zijn, zooals ook de schatting van den Heer WITKAMP luidde. In de berekening van den Heer JACOBSON op bldz. 27 is een fout geslopen, de verhouding van $11\frac{1}{2}$ m.M. en 1,60 M. is op ongeveer 10 aangenomen (zie de afmetingen 73 m.M. en 7,30 M.), terwijl ze inderdaad 13,9 is. Bij een vluchtige controle door den secretaris der redactie werd indertijd die fout over het hoofd gezien.

RED.

MEDEDEELINGEN VAN DE VEREENIGING.

Afdeeling Soerabaia. — Zondag, 15 Februari, vertrokken verscheidene leden van de Natuurhistorische Vereeniging in een zevental auto's om ongeveer zes uur 's morgens uit Soerabaia. De weg naar Gresik werd ingeslagen om via dat plaatsje het doel: het djatibosch bij Mantoep te bereiken. Hadden naar aanleiding van de inleidende voordracht van Mevr. GEERTS (zie vorig nummer) allen aan het doel van den tocht gedacht en den weg daarheen zich als gewoon en vrij onbelangrijk — zoo vaak gezien — voorgesteld, zoo werden zij aangenaam verrast, doordat bij het vertrek hun een landschapsbeschrijving werd ter hand gesteld, en zij daarin met een enkelen oogopslag zagen, dat de belangrijkheid van den tocht reeds dadelijk bij Soerabaia zou aanvangen. Aan de hand van die gids, was de tocht een genot.

Het begon reeds dadelijk, waar de Gresiksche weg de bebouwde kom verlaat en met genoeg rustte het oog op de bloeiende *daoen loentas* en *tjeplikan*, getooid met slingers lichtblauwe bloemen eener windesoort.

Het opgespoten terrein zagen wij, zooals de beschrijving ons wees, als een Hollandsch heideveld, doordat de zoutplanten met haar typische polstervorming, een paarsrooden kleur hadden.

Na het boezemkanaal strekten zich links en rechts de tambaks of vischvijvers, waarin de mangrove met de adem- en steltwortels, de mooie *nipah*-palmen aan weerszijden der kleine riviertjes, die den weg snijden, liggen en de schilderachtige kampongs, zoo geheel anders dan die van het binnenland.

Doch ook aan den kant van den weg werd onze aandacht geboeid, vooral door de *Opuntia*'s, die bijna alle in vrucht stonden.

Weldra en eigenlijk veel te gauw, want wij hadden geen oogen genoeg om al dat schoons te bekijken, vertoonden zich de heuvels van Gresik, het ten noorden van de kali Lamongan gelegen kalkterrein, welks hellingen een parkachtig aanzien hebben door de open grasvelden met hier en daar een mooie boom uit de verwantschap van de *Acacia*, terwijl veel palmen, *lontar*- of *sialan*-palmen afgewisseld met bamboe en klapper, daaraan het Indisch aspect geven.

Bijzonder belangwekkend scheen ons nu dat terrein en wel door de eenvoudige mededeeling in de gids, dat dit stuk grond eertijds een eilandje geweest was voor de kust.